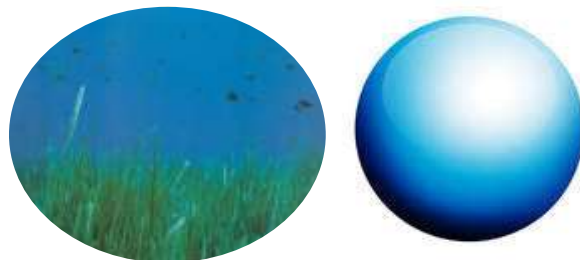

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΕΝΕΚΥΨΕ ΜΕ ΤΗΝ ΜΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΛΥΕΤΑΙ.

Τό πρόβλημα τῆς τεχνικῆς ἐκείνης ρύπανσης ποῦ ἐνέκυψε ἐκ τοῦ πετρελαίου λύεται νομίζω μέ τήν βοήθεια τῆς φύσης, ὅταν συστηματικῶς ἀρχίσουμε καί καλλιεργοῦμε φύκια σέ ἐργαστηριακούς «κήπους» καί τά συλλέγουμε κατόπιν δημιουργώντας μπάλλες μεγάλων διαστάσεων καί ἀφοῦ τίς περικυκλώσουμε μέ λεπτό τουλπάνι (ὅπως ἐκεῖνο ποῦ τυλίγουμε τά κουφέτα στούς γάμους). Ἐπειτα μέ τήν βοήθεια ταχυπλόων τίς κυλᾶμε στήν μολυσμένην θάλασσα καί τίς ἀφήνουμε ἐκεῖ νά κάνη τήν δουλειά ποῦ ἡ φύση ξέρει πολύ καλά, δηλαδή νά καθαρίσει τόσο τήν ἐπιφάνεια ὅσο καί τόν βυθό μας (σέ βυθιζόμενες μπάλλες μέ ἐνεργό φύκι).

Ὄταν ἡ «μπάλλα-φύκι εἶναι κλειστή μέ τό τουλπάνι (εἰδικό νά μὴν μποροῦν νά το καταστρέψουν τά ψάρια) τότες δέν τρῶνε τό φύκι, καί δέν γίνεται ὁ κύκλος μόλυνσης τῆς τροφικῆς ἀλυσίδας.

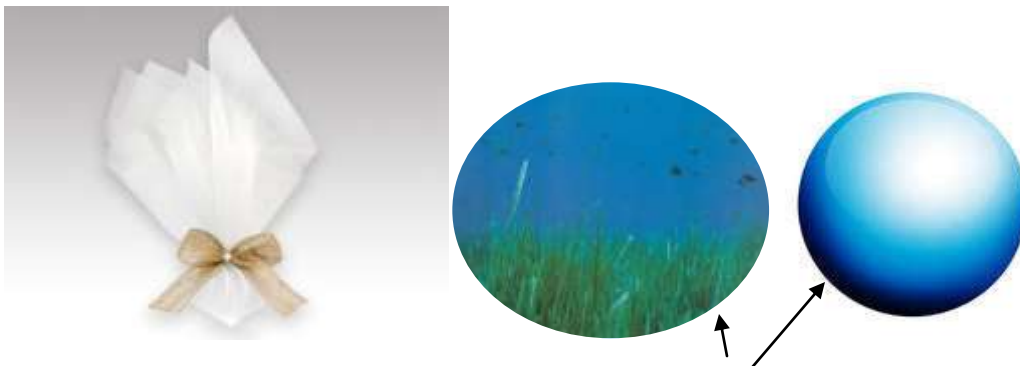
Τό κέντρο θαλάσσιων ἐρευνῶν στήν Ἀττική νά ἐπικεντρωθῆ ἐπάνω σέ αὐτές τίς φυσικές δυνατότητες, νά συνεργασθῆ μέ ἐπιστήμονες καί ἄλλους φορεῖς (βιομηχανίες κατασκευῆς βοηθητικῶν συστημάτων) ἀλλά καί μέ ἑλληνικά πανεπιστήμια καί νά προχωρήσουν στήν δημιουργία τέτοιας μονάδας πρότυπο γιά τήν Εὐρώπη, δίνοντας δεκάδες θέσεις ἐργασίας. Νά ἐπικαλεσθοῦμε μέ εὐλάβεια καί πίστη καί στόν ἅγιο Πορφύριο, τόν σύγχρονο ἅγιο τῶν καλῶν εὐρεσιτεχνιῶν καί τεχνικῶν ἀνακαλύψεων (ἓνα χάρισμα ποῦ εἶχε, καί ἦταν ἄγνωστο στόν πολύ κόσμο μας) καί σίγουρα θά στείλῃ τήν βοήθεια του μέ κάποιον τρόπο. **Γιατί τό φύκι:** Διότι, δέν ἀπαιτοῦν καλλιεργήσιμη γῆ καί μποροῦν νά ἀναπτυχθοῦν σέ ποικίλα περιβάλλοντα.

Ὁ ρόλος τους στό οἰκοσύστημα:

Σύμφωνα μέ διεθνεῖς μελέτες ἀλλά καί μελέτες του τμήματος βιολογίας τῆς Σχολῆς Θετικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν : Κάποια φύκια ἔχουν τήν ἱκανότητα νά καθαρίζουν τό νερό ἀπό τοξικά ἀπόβλητα (πολλά ἀπό αὐτά, φτάνουν στόν ἄνθρωπο μέσο της τροφικῆς ἀλυσίδας καί μάλιστα μέ βλαπτικές συνέπειες). Γιά παράδειγμα, ὑπάρχουν εἶδη φυκιῶν, ποῦ ἀποθηκεύουν καί ἐξουδετερώνουν τεράστιες ποσότητες βαρέων μετάλλων. Ἐνα ἀπό αὐτά εἶναι ὁ μόλυβδος (βρίσκεται σέ χρωστικές, καύσιμα, μπαταρίες) ὁ ὁποῖος ἐπηρεάζει τήν ἀνάπτυξη τῶν ἐμβρύων, μειώνει τήν σύνθεση τῆς αἰμοσφαιρίνης καί

προκαλεί βλάβες στο νευρικό σύστημα. Ένα άλλο που επίσης εξουδετερώνεται από τα φύκια είναι το κάδμιο (προέρχεται από μπαταρίες και ηλεκτρονικές συσκευές), το οποίο συνδέεται με ανάπτυξη καρκίνου των πνευμόνων και νεφρικές δυσλειτουργίες. Μετά από αυτές τις ανακαλύψεις, σίγουρα θα πρέπει να έχει και καθαριστικές ιδιότητες και με την μόλυνση με το καύσιμο πετρέλαιο, καθώς το όξυγόνο που δημιουργείται από τα φύκια είναι ισχυρό πλεονέκτημα φυσικού καθαρισμού, σύν φυσικά και των όλων άλλων. Για τις αντιτοξικές ιδιότητες των φυκιών, και όλα αυτά, αλλά και άλλα που μπορούν να βρεθούν, σε συνδυασμό ή μόνα τους οι επιστήμονες μπορούν να αξιοποιήσουν τα συγκεκριμένα είδη, για τη δημιουργία βιοφίλτρων, που θα χρησιμοποιηθούν στους βιολογικούς καθαρισμούς λυμάτων, και ρύπων, όπως το πετρέλαιο.

ΝΑ «ΠΑΝΤΡΕΨΟΥΜΕ» (κατά κάποιο τρόπο) ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΦΥΣΗ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΜΑΣ, ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ, ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ.

ΕΙΚΩΝ: Κουφέτα τυλιγμένα σε τουλπάνι, συσχετισμός.

Γέροντας Πορφύριος, ὁ ἅγιος τῆς σύγχρονης τεχνολογίας καὶ τοῦ διαστήματος - ἓνα ἄγνωστο θαυμαστὸ περιστατικὸ

Γεωργίου Κρουσταλλάκη, Καθηγητῆ τῆς Παιδαγωγικῆς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Γέρον Πορφύριος. Ὁ πνευματικὸς πατέρας καὶ παιδαγωγός, σελ. 218-225.

Στὶς 21 Σεπτεμβρίου τοῦ 2004

ἐγνώρισα ἓναν νέο ἄνθρωπο, τὸν Κύπριο ἠλεκτρολόγο μηχανικὸ κ. Χ.Π., Διευθύνοντα Σύμβουλο στὸ πρόγραμμα τοῦ ΟΤΕ "Hellas Sat". Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ γιὰ μένα ἰδιαίτερη εὐλογία.

Ἡ συνάντησή μας ἔγινε μὲ ἓναν τρόπο παράξενο, ἐντελῶς τυχαῖο θὰ ἔλεγε κανεὶς. Ἐν τούτοις, μέσα μου κυριαρχεῖ ἡ ἀπόλυτη βεβαιότητα πὼς ἡ γνωριμία αὐτὴ ἦταν ἄνωθεν δρομολογημένη. Οἱ ἐντυπώσεις ἄριστες καὶ τὰ συναισθήματα, νομίζω, πηγαῖα καὶ πλούσια ἐκατέρωθεν στὴν πρώτη μας συνάντηση, ποὺ πραγματοποιήθηκε σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσω ἓναν ἐξαιρετὸ ἄνθρωπο καὶ ἐπιστήμονα καὶ νὰ μιλήσω τόσο μ' αὐτόν, ὅσο καὶ μὲ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ ἐπιστημονικοῦ του ἐπιτελείου, ποὺ τὸν συνόδευαν, ἔγκριτους

έρευνητές και στελέχη τῆς έρευνητικῆς ομάδας τοῦ προγράμματος πού ἀναφέραμε.

Οἱ ἀναμνήσεις, πού καταγράφηκαν τὸ βράδυ ἐκεῖνο καὶ ἀκολουθοῦν στὸ κείμενο αὐτό, ἀποτελοῦν ἓνα εὐλογημένο ταξίδι στὸ παρελθόν. Ὁ ἀγαπητός μας φίλος κύριος Χ.Π. θυμᾶται:

“Ὅταν ἤμουν φοιτητῆς στὸ Πολυτεχνεῖο, στὴ Σχολὴ Ἠλεκτρολόγων Μηχανικῶν, εἶχα ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπη γιὰ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Εἶχαμε ὀργανώσει τότε μιὰ φοιτητικὴ συντροφιά στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ μετὰ τῆς Ἁγίας Μαρίας στὰ Ἰλίσια. Στὴν παρέα αὐτὴ συμμετεῖχε καὶ ὁ φοιτητῆς τότε Ὅμηρος, σήμερα Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος. Ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς ὁ ἅγιος Μόρφου εἶχε ἀναπτύξει μιὰ βαθιὰ πνευματικὴ σχέση μὲ τὸν Γέροντα Πορφύριο, ἐνῶ ἦταν καὶ πνευματικὸ τέκνο τοῦ Γέροντος Ἰακώβου στὸν Ὅσιο Δαβίδ στὴν Εὐβοία καὶ τοῦ Γέροντος Εὐμενίου, ἱερέα στὸ Νοσοκομεῖο τῶν Λοιμωδῶν Νόσων στὸ Αἰγάλεω. Ἔτσι, ἀπὸ τὰ φοιτητικὰ του χρόνια ὁ Ὅμηρος, εἶχε τὴν εὐλογία νὰ διαμορφώσει ἓναν προσωπικὸ κόσμο πνευματικῶν ἐμπειριῶν κοντὰ στοὺς ὀσίους Γέροντες τῆς ἐποχῆς μας. Αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἀκτινοβολία τοῦ πατρὸς Πορφυρίου ἐπηρέασε τότε βαθύτατα τόσο ἐμένα, ὅσο καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς νεανικῆς φοιτητικῆς μας συντροφιάς.

Τὴν περίοδο ἐκείνη πραγματοποιήθηκε μιὰ μοναδικῆς σημασίας συνάντηση τῶν δύο ὀσίων Γερόντων, τοῦ Πορφυρίου καὶ τοῦ Εὐμενίου, τὴν ὁποία εἶχε κανονίσει ὁ Ὅμηρος μετὰ ἀπὸ αἴτημα τοῦ Γέροντος Πορφυρίου. Ἦμουν παρὼν στὴν πνευματικὴ αὐτὴ συνάντηση πού θὰ μείνει ἀλησμόνητη σ’ ὅλη μου τὴ ζωὴ. Ὁ Γέρον Πορφύριος εἶχε ζητήσει τότε τὴ συνάντηση μὲ τὸν πατέρα Εὐμένιο, διότι ὅπως εἶχε πεῖ στὸν Ὅμηρο, “ἤθελε νὰ ἐξομολογηθεῖ σ’ ἓναν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ”, ὅπως θεωροῦσε τὸν Γέροντα Εὐμένιο. Ἡ παρέα μας εἶχε ζήσει τότε μοναδικές καὶ συγκλονιστικὲς στιγμὲς ἀπὸ τὴν συνάντηση τῶν δύο ὀσίων Γερόντων. Θὰ θυμώμαστε ἰδιαίτερω τὴ στιγμὴ ἐκείνη πού ὁ Γέρον Εὐμένιος ἔβγαινε μέσα ἀπὸ τὸ ταπεινὸ κελάκι τοῦ πατρὸς Πορφυρίου, μετὰ τὴ συνάντησή τους. Τὸ πρόσωπό του ἔλαμπε, ὅπως ἀκριβῶς τὸ σίδηρο, ὅταν μπαίνει στὴ φωτιά.

Ἀργότερα συνέχισα νὰ διατηρῶ σχέσεις μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς

άνθρώπους της. Στην Κύπρο πήγα άρχικά στην Αρχιεπισκοπή. Ήμουν γενικός διευθυντής στον Ραδιοτηλεοπτικό σταθμό της Αρχιεπισκοπής "ό Λόγος". Στο πλαίσιο αυτής της δραστηριότητας άκουσα πολλά για τὰ θαύματα του όσιου Γέροντος Πορφυρίου και παράλληλα μελέτησα με βαθιά συγκίνηση τὰ βιβλία που έχουν γραφεί για τήν προσωπικότητα και τὸ έργο του.

Τὸ 1999 είχα φύγει από τήν Αρχιεπισκοπή. Τὸ 2001 άρχισε τὸ πρόγραμμα του "Hellas Sat". Ήταν ένα πρόγραμμα που ξεκίνησε με μιὰ έλπίδα, ότι είχαμε κάποια χρήματα στην άρχή από τούς τότε μετόχους. Τὸ έγχείρημα όμως αυτό παρουσίαζε πάρα πολλές δυσκολίες στην άρχή: νὰ πάρουμε αποφάσεις, νὰ μπορέσει νὰ μπει σὲ κάποιο δρόμο τὸ όλο πρόγραμμα, νὰ βρεθοῦν τὰ ἀναγκαϊα κεφάλαια. Ό σχεδιασμός αυτός ήταν κοινή προσπάθεια Έλλάδας – Κύπρου. Βασικός σκοπός του προγράμματος ή έκτόξευση ενός κοινού δορυφόρου "HellasSat". Έγώ προσωπικά, παρ' όλες τὶς εύσιώνες προοπτικές, αντιμετώπιζοντας ρεαλιστικά τὸ όλο θέμα, ήμουν σχεδόν άπελπισμένος. Συνεχώς με άπασχολούσε τὸ πότε και πώς θὰ κατορθώσουμε νὰ βροῦμε χρήματα και στήριξη για τήν υλοποίηση του προγράμματος, σὲ σημείο που στην άρχή νὰ έχω έπωμισθει όλο τὸ βάρος προσωπικά του έγχειρήματος αυτού. Έτσι, βρισκόμουν σὲ πάρα πολλή προσωπική πίεση, ήμουν σὲ πολύ άσχημη ψυχολογική κατάσταση, κυριολεκτικά σὲ ένα άδιέξοδο.

Έν τῷ μεταξύ συνέχισα νὰ έχω τακτική έπαφή με τὸν Μητροπολίτη Μόρφου, με τὸν όποίο, όπως είπαμε προηγουμένως, συνδέομαι με πάρα πολύ στενούς πνευματικούς δεσμούς, από τὰ φοιτητικά μας χρόνια. Έτσι, του έμπιστεύτηκα τὸ πρόβλημα που είχε προκύψει. Ό πανιερώτατος κ. Νεόφυτος ήταν ό μόνος από τήν Έκκλησία της Κύπρου που υποστήριξε πολύ σθεναρά τὸ "πρόγραμμα Hellas Sat". Έπιθυμούσε δηλαδή τήν ύπαρξη ενός δορυφόρου, ό όποίος προωθοῦσε τή συνύπαρξη και τήν προβολή τῶν πολιτισμικῶν αξιῶν τῶν λαῶν της περιοχής μας. Γι' αυτό και με προέτρεψε νὰ θέσω τὸ όλο ζήτημα υπό τήν προστασία του όσιου Γέροντος Πορφυρίου, τὸν όποίο με βεβαιότητα έχαρακτήριζε ως τὸν "Άγιο της σύγχρονης τεχνολογίας". Μοῦ ανέφερε μάλιστα δύο, τρεῖς χαρακτηριστικές προσωπικές του έμπειρίες από τὶς όποις προέκυπτε ότι από τὶς τρεῖς-τέσσερις έπιφανείς όσιακές μορφές της Έκκλησίας μας, της δεκαετίας του '80, μπορούσε κανείς νὰ χαρακτηρίσει άπερίφραστα

ὡς τὸν πλέον εἰδήμονα σὲ θέματα τεχνολογίας τὸν Γέροντα Πορφύριο. Τὸν Νοέμβριο τοῦ 2001 περάσαμε καὶ προσκυνήσαμε στὸ κελλάκι τοῦ ὁσίου Γέροντος, στὸ ἡσυχαστήριό του στὸ Μήλεσι, μαζί με τὸν μητροπολίτη Μόρφου. Θυμᾶμαι ἦταν 20 Νοεμβρίου, παραμονὴ τῆς Παναγίας. Μοῦ εἶπε χαρακτηριστικὰ ὁ Πανιερώτατος:

- Ὅσακις ἔχεις πρόβλημα, νὰ ἔρχεσαι ἐδῶ στὸν Γέροντα, νὰ τοῦ τὸ ἐναποθέτεις καὶ νὰ τὸν παρακαλεῖς.

Ἔτσι, μετὰ πίστη θερμὴ ἔθεσα τὸ ὅλο σχέδιο, τὴν πορεία ὀλοκλήρωσης καὶ πραγμάτωσης τοῦ προγράμματος, ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ ὁσίου Γέροντος Πορφυρίου. Κάθε φορὰ λοιπὸν ποὺ προέκυπτε κάποιο ἀδιέξοδο ἢ ἐμπόδιο γενικὰ, πηγαινα στὸν Ἅγιο καὶ τοῦ μιλοῦσα γιὰ τὸ πρόβλημά μας. Καὶ τὸ πρόβλημα ἀμέσως λυνόταν. Ἐβλεπα δηλαδὴ πὼς κάποια πρόσωπα ποὺ ἦσαν ἀρνητικὰ πρὸς τὸ πρόγραμμα, μετὰ τὴν ἐπίσκεψη ἄλλαζαν. Οἱ σκέψεις, οἱ διαθέσεις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν μεταβάλλονταν πρὸς τὸ καλὸ πρὸς τὸ θετικόν. Παρατηροῦσαμε δηλαδὴ μιὰ δρομολόγηση τῶν διαφόρων καταστάσεων καὶ διαδικασιῶν πρὸς θετικὴς κατευθύνσεις. Σὲ σημεῖο ποὺ ὑπογράψαμε τὶς συμβάσεις, βρέθηκαν καὶ τὰ χρήματα (τὰ εἶχε δώσει εὐτυχῶς γιὰ τὸ πρόγραμμα ὁ ΟΤΕ, ἐνῶ ὅλοι στὴν Κύπρο μᾶς ἐγκατέλειψαν). Τὴ θαυμαστὴ αὐτὴ πορεία τοῦ προγράμματος ἐπεσήμαναν καὶ οἱ ξένοι εἰδικοί ποὺ μετεῖχαν σ' αὐτό. Μίλησαν γιὰ κάποιο θαῦμα ποὺ εἶχε συντελεσθεῖ. Θαύμαζαν γιὰ τὸν τρόπο καὶ τοὺς γρήγορους ρυθμούς, μετὰ τοὺς ὁποίους προχωροῦσε τὸ ἔργο.

Ἔτσι, κάποια στιγμή ὅλα ἦταν ἔτοιμα. Παρὰ τὰ διάφορα ἐμπόδια ποὺ ἀνέκυπταν, ἡ ὅλη ἔκβαση τοῦ σχεδίου ὑπῆρξε ἐπιτυχής. Καὶ ὁ δορυφόρος ἐκτοξεύθηκε. Στὶς 12 Μαΐου τοῦ 2003 ἔγινε πανηγυρικὴ τελετὴ, παρουσία τῶν ἐπισήμων, μετὰ Ἁγιασμό. Ἦταν ὁ πρῶτος δορυφόρος στὴν Ἀμερικὴ, ὁ Ἑλληνοκυπριακός, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτόξευση καθαγιάστηκε μετὰ Ὁρθόδοξο Ἁγιασμό ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Δημήτριο. Ἡ ἐκτόξευση ἔγινε ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήριο Κανάβεραλ τὴν ἄλλη μέρα, 13 Μαΐου τοῦ 2003. Ἔτσι ὁ δορυφόρος τέθηκε σὲ τροχιά. Ὅλοι οἱ εἰδικοί ἐθαύμασαν, διότι εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὁ δορυφόρος τοποθετήθηκε μετὰ μεγάλη ἀκρίβεια στὴν προκαθορισμένη τροχιακὴ θέση, χωρὶς καμμία παρέκκλιση.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐναπόθεση τῶν προβλημάτων μας, ποὺ περιέγραψα παραπάνω, κατ' ἀρχὴν στὸ Θεὸ καὶ ἀκολουθῶς στὸν Ὅσιο Γέροντα

Πορφύριο, πρώτα-πρώτα μὲ ἀνέπαυε καὶ μὲ ἀναπαύει πνευματικά. Ὑστερα ἔβλεπα πὼς ὑπῆρχε ἀποτέλεσμα: ἔγινε ἡ ἐκτόξευση μὲ ἀκρίβεια καὶ μεγάλη ἐπιτυχία, τὸ πρόγραμμα προχωρεῖ καὶ μάλιστα προχωρεῖ μὲ πάρα πολὺ καλὴ προοπτική, εἶναι σὲ πάρα πολὺ καλὸ δρόμο. Ὅποτε πάλι θὰ ἔχουμε πρόβλημα, πάλι στὸν Γέροντα θὰ καταφύγουμε.

Σ' αὐτὴ τὴν ἀφήγηση ὁ ὄσιος Γέρον Πορφύριος χαρακτηρίστηκε ὡς ὁ Ἅγιος τῆς Τεχνολογίας". Θὰ ἤθελα νὰ συμπληρώσω πὼς μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ καὶ ὡς ὁ Ἅγιος τοῦ Διαστήματος". Ὁ πατήρ Πορφύριος ἐγνώριζε τὸν ἀχανὲς κόσμον τοῦ Διαστήματος, διότι μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ ταξίδευε σ' αὐτόν, ἐνῶ σὲ στιγμὲς "θείας τρέλας" ἔψαλλε τὰ μεγαλεῖα τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ πολλοὶ εἰδικοί τὸν ἐπισκέπτοντο, γιὰ νὰ γνωρίσουν τὴ διδασκαλία του γιὰ τὰ μυστικὰ τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ κόσμου.
